
Anbudet

Eskilstuna - Strängnäs

Släktforskarförening

Informationsblad för Eskilstuna-Strängnäs Släktforskarförening

Nr 1 - 2016

Korvetten Carlskronas kantring. Teckning av amiral Jakob Hägg.

Bildkälla: Sjöhistoriska museet. Läs vidare på sidan 5.

Innehåll

Ordförandespalten	2
Bengt Bergman	3
Den krokiga vägen till släktforskning	3
Linjer	4
Korvetten Carlskronas sista resa	5
Gillberga-Lista Hembygdsförening, en tillgång för dig som släktforskar i våra socknar	6
Ett brutet äktenskapslöfte	8
En släktberättelse	11
Faddrarna på Herrestad i Toresunds socken	12
Det var en dag i juli	14
Släktforsarkryssning	14
Sjalen	15
Järnbruken i Sörmland, smeder kanoner och kvinnliga patroner	16
En släktforskares "julafton"	17
Resa till Stadsarkivet i Stockholm	18
Kalendarium våren 2016	19
Kallelse ärmöte	20

Ordförandespalten

En snabb tillbakablick på året som passerat ger både mörka och ljusa stunder. En antydan till ett hårdare samhällsklimat tycker jag mig ha upplevt.

Ett tragiskt bevis för detta inträffade i början av december, då en av föreningens medlemmar blev svårt misshandlad och avled. I tidningar och på nyheter verkar det vara skjutning och knivhuggning varje dag. Personligen är jag lite rädd för att det blir mer och mer av "jag" och att "vi" glöms bort.

De ljusa stunderna är de då jag på lyssnat på något föredrag eller en berättarkväll känner att den som pratar verkligen brinner för sin sak. Likadant den avspända glädjen som kommer fram vid någon av de utflykter som föreningen arrangerat. Det behöver inte vara några påkostade eller längre turer, ett bra exempel var "Hjälmaran runt".

Årsmötet ligger en månad tidigare än brukligt (27 feb). Orsaken är att styrelsen inte vill att större delen av "vårterminen" skall ha passerat innan årets budget beslutas. De som är ansvariga/kontaktpersoner för olika aktiviteter skall veta vad som gäller när aktivitet startas. Till nästa årsmöte kommer styrelsen förmodligen lägga förslag om att budgeten för nästkommande år fastställs före årsavgiften på höstmötena.

För 2016 ser det riktigt kärt ut just nu. Som framgår av den preliminära budgeten som presenterades vid höstmötet finns det inget utrymme för några speciella satsningar, utan året kommer att innebära att föreningen måste anpassa sin kostym efter de intäkter som kommer in. En oroande del är studieverksamhet, som tidigare år bidraget med goda intäkter men där det nu verkar vara mättat med behov av kurser. Vidare har vi den del som slukar mest av föreningens intäkter och det är våra två lokaler. Styrelsen kommer under våren att studera hur andra föreningar gör och har det i detta avseende.

Det finns mycket trevligt att se fram emot, släktforskningens dag 19 mars, folkbildningens dag i slutet på maj i Eskilstuna, Mälardagen i Strängnäs i slutet av augusti, Släktforskardagarna i Umeå m.m. Inom föreningen arrangeras ett antal föreläsningar och berättarkvällar. Det kommer att bli blandat och förhoppningsvis givande aktiviteter. Beträffande resor så är det planerat en till Landsarkivet i Uppsala.

En till släktforskningen närliggande organisation, Sveriges Hembygdsförbund, firar i år och här kan det finnas skäl till att vi är med på olika sätt. Hembygd och Släktforskning går ju hand i hand.

Slutligen vill jag vädja till ER som känner för att hjälpa till, kontakta då någon i styrelse eller valberedning. Det behövs alltid intresserade och kunniga personer inom all vår verksamhet.

Christer Ståhl

Eskilstuna – Strängnäs Släktforskarförening

Föreningslokal Eskilstuna

Dambergsgatan 1, 633 41 Eskilstuna
016-12 21 47, essf@telia.com

Föreningslokal i Strängnäs

Sörgårdsgatan 20,
645 33 Strängnäs

Hemsida: www.essf.se

Medlemskap

Medlemsavgift	200.-/år
Familjemedlem	100.-/år
Ungdom upp till 23 år	25.-/år
Plusgiro 73 81 41 – 1	

Styrelse

Ordförande Christer Ståhl	0159-315 64
Vice ordf. Bertil Hedspång	076-222 98 60
Sekreterare Iris Rehnholm	016-51 24 97
Kassör Marina Blomgren	070-474 17 07

Ledamöter

Ingela Fängström	0152-75 25 76
Rolf Lagell	016-14 24 47
Jan Netzel	016-12 26 06
Kerstin Mathisen	070-292 41 44

Kommittéansvariga

Se hemsidan www.essf.se

Revisorer

Britt-Marie Andersson	016-940 03
Marie Cypriansen	016-14 59 18

Valberedning

Sammanställande	
Göran Olofsson	016-916 48

Anbudet

Ansvarig utgivare Christer Ståhl

Redaktör Sven Kullman 016-12 62 87
sven.kullman@telia.com

Teknisk redaktör HåkanOlle Larsson
reproconsult@telia.com

Eftertryck eller citat

Får gärna göras ur Anbudet under förutsättning att källan och författaren anges

Webbmaster

Christer Svensson 016-51 67 21

Se mer information på www.essf.se

Bengt Bergman

I går nåddes jag av det upprörande beskedet att ESSF:s medlem Bengt Bergman avlidit till följd av den brutala misshandel han utsatts för några dagar tidigare. Mina tankar går till Bengt och hans anhöriga.

För drygt tre veckor sedan besökte jag Bengt i hans hem i Skogstorp. Han hade tagit initiativ till mötet för att jag skulle få möjlighet att se på släktforskningsmaterial som eventuellt skulle passa för publicering i Anbudet. Han var full av energi och entusiasm och hanterade vant sladdar, ”pinnar” och extern hårddisk. Han visade mig en gjuten kopia av ett smycke i brons som hade hittats på hans mors marker 1946, på en nivå 15 m över havet. ”När steg den marken upp ur havet” var en fråga som jag fick med mig för att föra vidare till en god vän som jobbat med landmassans uppstigning ur djupet. Bland annat visade Bengt mig en artikel som handlade om hur han en gång i tiden blev släktforskare. Jag tyckte den

var intressant och då Bengt kunde vara föreningens äldste medlem så tänkte jag att artikeln kunde publiceras ihop med en intervju med honom, en intervju om vad släktforskningen betytt för honom. Vid kontroll visade det sig att han inte var vår äldste medlem men väl att han skulle fylla nittio år under

2016. Det passade ju också bra.

På vårt senaste möte i redaktionskommittén beslutade vi att gå vidare med en intervju. Med sorg i hjärtat kan jag bara konstatera – jag hann inte med den. Inte ett ögonblick har jag tänkt att något kunde komma emellan. Han var ju full av liv och när vi skildes var jag smått upprymd av hans smittsamma entusiasm. ”Vi ses snart” var min avskedshälsning.

Här nedan följer Bengts berättelse Den krokiga vägen till släktforskning. Den händelse som skildras blev som sagt upptakten till hans egen släktforskning som

jag vet gav svar på frågor han hade och kunskap om förhållanden som han tidigare varit okunnig om. Jag vågar påstå att släktforskningen berikade hans liv.

Sven Kullman

Den krokiga vägen till släktforskning

Slumpen styr våra öden mer än vi vill tro. 1950-talets bostadsbrist förde vår familj från vår hembygd i Norrbotten via ett antal kortare nedslag i Mellansverige till det som skulle bli vår nya hembygd i Eskilstuna. Året var 1957. Först kom vi till en nybyggd lärarbostad vid skolan i Näshulta och därifrån till vår nuvarande villa i Skogstorp.

Nu känner vi oss mera som Sörmlänningar än Norrbottningar. Men det tog tid!

En lugn och fridfull söndagsmorgon ringde det på dörren, utanför stod en herre i 60-årsåldern som på stapplande svenska förklarade att hans farfar kom från Näshulta men han själv kunde ingen svenska!

Efter en stunds samtal förstod vi att hans farfar emigrerat till USA på 1870-talet och att han själv befann sig på en jordenruntresa i sällskap med en dansk sjuksköterska eftersom han inte var riktigt frisk. På Kastrup hade han så gjort uppehåll för att hyra en bil och besöka den trakt som hans farfar

lämnat för nästan 100 år sedan. Och nu var han här. Kunde vi hjälpa honom?

Hans namn var Charles Segerström Junior och farfar hette Karl Johan Segerström fast när han lämnade Sverige hette han egentligen Gustafsson.

Klockan hade passerat högmässotiden så vi ringde till komminister Natan Svensson i Prästgården berättade om problemet och frågade om det gick för sig att komma på besök för att se om kyrkboken kunde ge några ledtrådar. Självklart fick vi det men också sakkunnig hjälp att leta i kyrkbokens kolumner. Ganska snart visste vi att Charles farfar emigrerat från Järnberget vid Svalboviken med hela sin familj.

För fortsatta efterforskningar fick vi rådet att tala med byggmästare Olof Axelsson i Hagstugan. Ett telefonsamtal och vi var på väg dit. Byggmästaren kände sin socken och satte oss i kontakt med Emma i Berga och hennes dotter Kerstin. Det visade sig att Emma var släkt med vår Charles och att hon

brevväxlat med farfar Karl Johan. Hon visade brev, kort ja t o m en dollarsedel från Segerström Bank fanns i hennes lädor. Gissa vem som var lycklig!

Klockan tickade fort. Vår nyvunne vän måste tillbaka till Kastrup för att fortsätta sin resa. Vi sa farväl och tyckte oss ha varit med om något riktigt spännande, men nu var det över. Icke! Ett år senare ringde det på nytt på vår dörr. Nu var det Charles yngste farbror Harold som ville se huset hans far lämnat. Han hade ännu kortare tid än Charles men vi hann i alla fall åka till Järnberget. Harold berättade att Charles planerade att återkomma till Sverige och då ville han gärna träffa oss igen och få mera hjälp att spåra sina kvarvarande släktingar. Han talade också mycket om sin mor och hur hon saknade Sverige. Mest av allt brukade hon tala om att hon så gärna ville äta "loddfish". Min fru Vally kom småningom på att det var lutfisk det handlade om. Nu var det mitt i sommaren så något lutfiskkalas kunde det inte bli tal om.

Ja, sen var cirkusen igång. Charles kom, inte bara en gång, utan flera. Vi letade fram både nu levande släktingar och spårade hans förfäder tillbaka till 1700-talet. Han hittade också en svenska (eller om det var hon som hittade honom!) och vi fick uppdrag att arrangera deras bröllop på stadshotellet! En släkträff i Näshtulta kommunalhus blev det också innan vi blev tvungna säga stopp, vi orkar inte mer.

Vi gav honom rådet att anlita en professionell släktforskare, vilket han gjorde och fick en släktutredning som förde spår tillbaka till medeltiden.

Den släktutredningen finns nu på landsarkivet i Uppsala. Det var förstasoundvikligt att vi började släktforska för egen del. Det har vi gjort i 30 år vid det här laget, men det är ju en annan historia.

Postumt
Bengt Bergman

Linjer

I ett domstolsarkiv hittade jag en levnadsbeskrivning gällande min farmors farbror. Han anges där vara 5 fot, 5 tum, 7 linjer lång. I dagens mått är det 165 cm.

Fot och tum har man ju hört talas om men linjer var en ny måttenhet för mig. Det innebär att man mätte med stor noggrannhet eftersom måttet 1 linje motsvarade ca 3 mm.

Från början mätte man längd med det gamla fotmättet där 1 fot = 12 tum = 144 linjer.

Under den senare delen av 1700-talet började man utreda frågan om en övergång till decimalindelning av mått- och viktsystemen. Det dröjde dock ända till år 1855 innan detta kunde genomföras. Istället för, aln, fot och tum fick vi stång, fot och tum. Det gick 10 fot på en stång och det gick 10 tum på en fot. En linje var 1/10 tum.

Reformen blev dock inte långvarig. År 1876 övergick riket till det nya metersystemet.

Levnadsbeskrivningen som nämns ovan är dock skriven 1881 och använder alltså det tidigare måttssystemet. Det kan konstateras att förändringar tar lång tid att genomföra.

Enhetssymbolen för linjer är tre primtecken – ett primtecken betecknar att något kommer först.

Här kommer fot först och betecknas 1', sen tum som betecknas 1" och linje 1'''.

Fotogenlampa på Hanebergs museum.

Foto: Sven Kullman 2015

Faktum är att måttet linjer lever kvar i våra dagar inom fotogenlampornas värld där man fortfarande använder den äldre måttenheten linjer, vilken betecknas med tre primtecken ('''') och som idag är ett internationellt standardiserat mått. En

linje i detta sammanhang är således enligt det äldre måttssystemet 1/12-dels tum.

Man utgick ursprungligen ifrån de första tubvekarna som tillverkades (vilka var cylinderformade så när man plattade ut dem så hade man alltså ett dubbelt lager tyg) och mätte diametern på dem i platt tillstånd. Senare kom de flatvävda vekarna som vi använder i våra fotogenlampor idag och som formades runda först i rundbrännarens öppning upptill. Då fortsatte man att vika vekarna dubbelt på bredden, för att på gammalt vis ha ett dubbelt tyglager och fick på så vis halva den egentliga bredden, vilket satte linjemåttet.

Om en veke är 52 mm bred ger det således ett halverat mått på cirka 25-26 mm, vilket motsvarar 10^o(linjer). Man utgår från vekens mått när man mäter alla delar i lampan.

Källor:

Wikipedia

Lysandeseckler.se – Fotogenlampor-Mått.pdf

Kerstin Nilsson

Korvetten Carlskronas sista resa

År 1680 anlades örlogsvarvet i Karlskrona, då det ansågs ha ett fördelaktigare läge än örlogsbasen i Stockholm. Ett av de många skepp som byggdes där, var korvetten *Carlskrona*. Året var 1841.

Långt innan vår tids jorden-runt-seglingar med Älvsnabben ägde rum, skedde liknande resor. Den 6 augusti 1845 avseglade *Carlskrona* från sin hemmahamn, för att göra en lång seglats. Resan skulle få ett mycket tragiskt slut och bli en av den svenska marinens största katastrofer.

När *Carlskrona* påbörjade sin långa resa ut i världen hade Oscar I blivit kung i Sverige efter sin far *Jean-Baptiste Bernadotte*. Besättningen bestod av 132 man. De var officerare, en uppborssläkare, timmermän, sjöartillerister, båtsmän och skeppsgossar med mera. Fartygschef var *Erik Gustaf af Klint* och *Fredrik August Tersmeden* var hans sekond.

En av båtsmännen med på resan var kusin till min farfars farfar. Han hette *Niclas Olsson Torp* och var äldste son till backstugebon *Olof Trulsson* och hans hustru *Karin Yggasdotter Aspegren* i Skäggeryd i Kristianopel. Innan *Niclas* blev antagen som kronobåtsman 1841 arbetade han som dräng. Som ogift 23-åring flyttade han in i båtsmanstorpet *Torp Nr 1* i Jämjö socken i Blekinge.

Till sjöss skulle båtsmännen bli bemanna kanonerna. Deras övriga arbetsuppgifter var som regel okvalificerade. En båtsman som kunde kompassen kallades *befaren* och fick ansvara för rorgång och handlodning.

I generalmönsterrullan för Första Artilleri Båtsmans Kompaniet i Blekinge år 1846 står det: "Nr 111, Jemjö Socken: *Niklas Olsson Torp*. Antagen i tjänst: 29/12 1841. Tjenstear: 5. Född 26/5 1820. Nuvarande ålder: 26. Befarenhet: Befaren. Kommenderad på *Corvetten Carlskrona*." Förutom *Niclas*

var 14 båtsmän från samma socken med på seglatsen. Den yngste av dem var 23 år gammal och den äldste 41 år.

På sin färd söderut besökte *Carlskrona* många hamnar i Europa, bland annat i Köpenhamn, Brest, Gibraltar, Malta, Malaga och Teneriffa. Därefter seglade hon över Atlanten till Sydamerika.

Carlskrona Weckoblad rapporterade flitigt från resan och den 18 juni 1845 rapporterade tidningen om besöket på Malta:

Under vistandet i Malta hamn hade befäl och besättning å korvetten dagligen tillfälle se de flersaldiga exerciser som utfördes af de engelska örlogsfartygen, samt i åtskilliga fall, att ombord å korvetten på samma gång företaga enahanda exercis. Swenska och Norska Konsuln i Malta tillkännagaf, att Swenska plantor, bräder och jern, ej allenast derstädes, utan äfwen å andra orter på barbariska kusten, efterfrågades med begärlighet, men war för tillfället så utsäldt, att han förskrifwit Swenskt jern från Messina, för att kunna skyndsamt uppfylla gjorda requisitioner.

Den 3 Maj afseglade korvetten från Malta och kom till Malaga den 17:e.

Oscar I hade stora planer för *Carlskrona*. Den 16 juli 1845 kunde man läsa i *Carlskrona Weckoblad*:

Kongl Maj:t har i Näder befallt att Corvetten Carlskrona skall genast efter dess hemkomst iståndsättas till en ytterligare expedition för handels skyddande och unga officerares exercis, och i sådant ändamål wara klar att inmönstra wid denna månads utgång. Kostnaden för denna expedition är beräknad till 45.000 Rdr Bko, hwaraf 20.000 Rdr utgå af handels- och sjöfartsfonden. I Sydamerika angjordes hamnarna i Montevideo och Rio de

Janeiro. Innan *Carlskrona* påbörjade hemfärden mot Sverige besökte man också svenskkolonin Saint-Bartholmé, Saint Croix och, som sista hamn före hemresan, Havanna på Kuba. Sen inträffade katastrofen. Den 30 april 1846 överraskades *Carlskrona* av en oväntad orkanby norr om Kubas kust. På 3–4 sekunder vräktes fartyget omkull och började sjunka. 114 man drunknade.

Post- och Inrikes Tidning rapporterade den 10 juni 1846:

*Korvetten öfverfölls af en by, hvilken kastade den på sidan, vid hvilket tillfälle kanonerne lossnade från surringarne och rullad öfver däckets på sina lavetter och sålunda kommo fartyget att vända kölen i vädret. Inom några få ögonblick sjönk fartyget, utan att lemna någon utväg till räddning för de 131 man, som utgjorde dess besättning, undantagande några få flytande spiror och barkassen, som likaledes kastades upp med kölen i vädret. Den scen, som nu föregick, var obeskrifligt ryslig, men af kort varaktighet, enär de fleste af besättningen, Befälhafvaren inberäknad, neddrogos i den hvirvel, som bildades vid fartygets sjunkande, utan att ens kunna göra någon ansträngning för sin räddning. Bara en livbåt lyckades man sätta i sjön. De 17 överlevande fick lida stora umbäranden innan de efter några dygn räddades. Den 3 maj upptäcktes de nödställda av det amerikanska barkskeppet *Swan*, som tog dem med till USA. De överlevande svenskarna var när de räddades nästan alldeles nakna, uthungrade och svårt brända av solen. Fartygschefens sekond, kaptenlöjtnant *Fredrik August Tersmeden*, var en av de överlevande.*

Läst Korvetten Carlskronas Livförsändelse		
drunknade på Kuba		
30/4	Niclas Olsson Torp - 27 år 1 m.	Torp
	Peter Andersson 26 år	Wing
	Peter Andersson 35 år 9 m.	ibid
	Peter Andersson 31 år	ibid
	Henrik Johansson 41 år 4 m.	Hannarby
	Carl Johan Gust 27 år	Kärkerö
	Olaus Andersson 24 år 3 m.	ibid
	Ed. Olaus Eriksson 26 år	ibid
	Fredrik Jernman 24 år 5 m.	Snällsbo
	Carl Johansson Flyberg 22 år 1 1/2 m.	Flybergs
	Lars Pehrsson 22 år 10 1/2 m.	Herrskog
	Jonas Andersson 24 år 3 1/2 m.	Herrskog
	Carl Eriksson 24 år 3 m.	Herrskog

Jämjö Dödbok (Jämjö CII:1 1837-1859) sid 49

En som drogs ner i havsdjupet och omkom var kronobåtsman *Niclas Olsson Torp*, som bara blev 26 år. Samtliga båtsmän från Jämjö socken utom två, *Anders Jonsson Hack* och *Lars Svensson From*, omkom i denna fasansfulla olycka.

Birgitta Karlsson

Källor: Generalmönsterrulla 1846, Carlskrona Weckoblad, Post- och Inrikes Tidningar, <http://klaura.se/carlskrona>, Jämjö kyrkoarkiv

Gillberga–Lista Hembygdsförening, en tillgång för dig som släktforskar i våra socknar

En alldeles lysande idé - tänkte vi - när vi fick förfrågan från Anbudets redaktionskommitté om att skriva några rader om vår hembygdsförening i Gillberga – Lista . Nu har vi chansen att presentera oss utanför bygden och berätta lite om oss och vad vi kan bidra med i släktforskarmanhang – så tänkte vi.

Ganska snart efter nybörjarförsöken i sökandet efter sina rötter vill man komplettera alla data med ytterligare kunskap. Hur levde våra kära anfäder och mödrar - med hus och hem och jord och skog och allt som hör livet till – och var stod stugan? Man blir nyfiken och vill veta mer - forskningen vidgar sig!

Hembygdsföreningar är skattkistor att ösa ur när man i sin forskning hamnat i en trakt på landsbygden och vill ha lite mer ”kött på benen”. Här kommer nu lite tips och förhoppningsvis inspiration för dig som släktforskar i våra socknar.

Alltsedan starten av vår förening har vi jobbat med sådant, som kan passa en släktforskare. Vi skriver **bygdebok**, samlar **foton** och inventerar gamla **grunder**, se nedan!

Vi svarar gärna så långt vi kan på frågor från boende, som köpt ett äldre hus och vill veta mer om vilka som bott där tidigare.

Vi strävar efter att på olika sätt stärka hembygdskänslan

för oss som sedan länge är rotade i trakten och att nyinflyttade ska känna sig välkomna i bygden.

Vi får besök av föredragshållare av skilda slag och deltar i olika tillställningar i bygden t ex det stora Traktorrallyt på pingstafton varje år.

Vi bjuder in till Öppet Hus i februari, där bl.a. Släktforskarföreningen deltar, presenterar vår verksamhet, visar bilder och bjuder på fika. Välkommen!

Vi har cirkelverksamhet i vävning, stickning och virkning och vi studerar gamla kartor.

Vi anordnar också populära julmarknads- och syfestival-sresor.

Vi vill vara en samlade kraft i bevarandet av vår historia och i utvecklingen av vår bygd.

Bygdeberättelser

Vår bygdebok heter Bygdeberättelser . Första boken kom 1993 och vi har precis givit ut den 19:e upplagan. Böckerna innehåller ca 100 sidor i format 210x230.

Vår förhoppning var att boken skulle bli en bygdebok, som skulle utvecklas och förändras över tid, med hjälp av tips och idéer från bygdens folk. Vi tycker att vi har nått det målet.

Innehållet är både roande, berörande och historiskt intressant . Så t ex berättar vi i 2013 års upplaga om den stora sjösänkningen, som genomfördes under 1880-talet. Läs berättelsen om ”Drängen Larsson från Albros – mångmiljonären Louis Sands i Amerika” som blev en följetong i Bygdeberättelser 1995- 1998. Läs ”En ung änkas öde med död, kärlek och straff” i Bygdeberättelser 1999. Levnadsöden i rikt mått står att finna i våra böcker!

Artiklarna i våra böcker har lästs och uppskattats inte bara av människor som bor i trakten utan också av andra som är intresserade av vår historia och berättelserna om bygden. Genom att samla bygdens berättelser i bokform bevaras historien för kommande generationer.

Har du rötter i Gillberga-Lista och ännu inte upptäckt Bygdeberättelser, har du spännande läsning framför dig - alla våra böcker finns på Stadsbiblioteket i Eskilstuna.

Gamla grunder

Inventeringen av torpgrunder i Gillberga-Lista startade med en första utflykt i april 1994 Detta var början på många trevliga utflykter i skog och mark vårar och höstar under närmare 20 år.

Syftet var dels att dokumentera och kartlägga en viktig del av bygdens lokalhistoria, dels att erbjuda skogsbrukare underlag för att undvika skador på vårt gemensamma kulturarv. Hittills har drygt 150 torpgrunder inventerats, varav ett 70-

tal i Gillberga och ca 90 i Lista.

En viktig källa vad gäller grunderna efter soldattorp, var materialet som Evert Wahlberg på ett tidigt stadium överlämnade till föreningen och som efterhand publicerats i vår bok. Under några år, 1995 -2002, skrev vi om de indelta soldaterna och torpen.

De registrerade grunderna har markerats på plats med skyltar. Soldattorpen har gula skyltar och övriga torpgrunder har markerats med röda skyltar. Värdefullt för släktforskare som gärna vill se var huset stått där slakten bodde.

Grunderna har markerats på en stor karta och insamlade uppgifter har samlats i pärmar, en för vardera socknen, och är lätt tillgängliga under löpande nummer med hänvisning till kartan.

Kartor och pärmar förvaras på Hembygdsmagasinet vid Åsby i Lista och är givetvis tillgängliga för medlemmar, släktforskare, lokalhistoriker och andra intresserade. Kontakta oss om du vill ta en titt!

Foton

Något år efter att föreningen startade 1988, anordnades en fotoutställning i Gillberga skola. Vi hade då samlat in en hel del foton från hela bygden. Under åren har vi sedan ivrigt samlat bilder på folk och få, arbete och fritid, helg och söcken, stort och smått.

Bilderna har varit till stor nytta under åren som gått både i böcker och utställningar och finns till en del nu också i Bygdeband. Har du gamla foton från våra trakter i byråladan, hör gärna av dig!

Hemsida/bygdeband

På hembygdsföreningens webbplats www.hembygd.se/gillberga-lista går det att bekanta sig med tidigare nummer av Bygdeberättelser. Där kan du också ta del av Torpgrundsgruppens historia. Du kan söka efter fotografier och dokument från Gillberga-Lista i Bygdeband, Sveriges hembygdsförbunds bild databas. Massor av spännande information finns redan nu att ta del av och mer blir det hela tiden tack vare det stora skanningsarbete som pågår över hela landet. Gå gärna in och provsök!

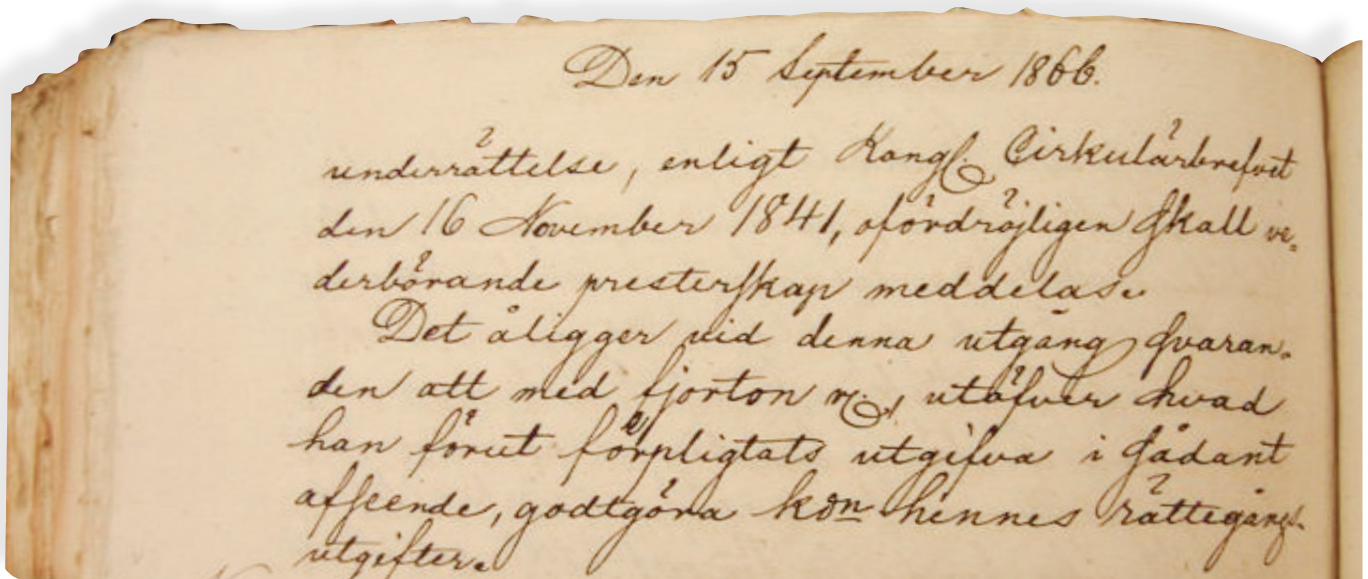
Vårt arkiv förvaras på Stadsarkivet i Eskilstuna.

Till sist:

Har du frågor om vår bygd, tveka inte att kontakta oss. Vi hjälper gärna till.

Ann-Marie Asplund, ordförande

Ett brutet äktenskapslöfte

Frans Jonssons dom

Min farmors far, Frans Jonsson, föddes 1845 i Stora Åby i Östergötlands län. Han var yngst i en syskonskara på elva barn. Två av syskonen dog tidigt. Alla barn hade goda vitsord. I husförhörslängden för Stora Åby 1866-1870 kunde jag bland annat läsa om Frans: "Stämnd för lägersmål. Lysings Häradsrätt dömt Frans Jonsson att fullborda äktenskapet med Johanna Mathilda Sundblad i Äng, Utslag den 15 sept. 1866".

Med dessa uppgifter åkte Connie och jag ner till Landsarkivet i Vadstena, för att forska några dagar. Vi fotograferade brev och domböcker i original. Helt otroligt att sådant finns bevarat! Med förväntan åkte vi hem för att tyda och skriva av dokumenten.

Frans Jonsson var 18 år och Johanna Mathilda Sundblad 22 år när de fick en dotter som Frans inte ville kännas vid. Man kan tro att han hade bryderier, med en far som nämndeman och farfar som häradsdomare.

Första brevet

Ett kärleksbrev, med lite poesi och rött sigill.

"Jungfrun.

Matilda Samuelsdotter

Äng, St Åby

Fast jag rikedom icke äger, Jag ett troget hjerta har. Fast jag häpen öfver vågar du och jag ett jämnat par. Gif mig svar i svart på vitt att jag tviflet må bli quett önskar du att våra öden Skola följas åt till döden. Nu får jag sluta mitt lilla simpla och kanhända för dig tråkiga bref med dän vänligaste begäran att antingen du tager mig till Onda eller goda så he-

dra mig ändå med några rader till baken om det så är att inte det låter sig göra med skrift ditt svar så kunde du uppriktigt säga för mig din mening. Teknas med kära hällsningar af en uppriktig ungdomsvän om så vara din villje.

Boet den 5 Januari 1864.

Fr. Jonson"

Andra brevet

Kan vara skrivet på sommaren 1864, när Frans har kommit till insikt om att Matilda väntar barn.

"Utaf jertat Ällskade vän

Jag vill med några få rader her framföra min hjertliga tack-samhet för det sista glada umgänge. Jag hadde Äran vara uti ditt sällskap och så väl som många andra gånger hade jag mycket som jag velat yttra till dig min vän men nu likväl ej längre kan döllja detta utan får nemna att jag en längre tid framför alla andra oskuldens blommor högaktat dig och verkligen redan fästat större kärlek till dig än vad jag borde jort, för detta skänker ju mig större smärta än fröjd. Men lika gott jag vågar nu likväl tillfråga dig om inte jag kunde få blifva din trogna vän så att du för våran framtid ville dela lifvets mödor med mig och såsom en huld maka blifva min tröst och glädje för jag tycker mig redan vara lycklig vid hogkomsten och din vänliga blick. Äfven vill jag högt bedyra inför den Alvisa Guden att vad å min sida anbeträffar med vänlighet och ömt bemötande skulle ständigt bevisa dig. Derföre söta du öfvertänk denna min vänliga fråga män kanhända du redan lemnat ditt. Är troende till någon annan och äfven vet jag nog att du kan tycka att jag är för simpel för

dig, ej hellre med rikedom beträffar hafver så mycket men dyilig må jag och beskatta den som är så svag och, och endast för penningars skuld tanklöst lemnar sig uti dessa plikter varom jag her förut har talat. Ty vi vet ju att detta dyra mål är det ömmaste och viktigaste af alt vi företager här i lifvet, derfor har vi och besinna att kärleken hertill är dyrbarare än alla jordiska ägodelar, ty här är en god skydsängel uti det äkta bandet så att jag önskar icke mer än att all maktens försyn måtte oplysa det goda hjerta och sinne att du kunde finna den kärlek och vänskap för min person som jag hafver till dig, då är jag fullt förvissad på att vi med glädje och sällhet finge öfverlefva denna besvärliga nådetiden.”

Tredje brevet

Frans är mycket orolig efter det glada umgänget som skedde cirka sex månader innan.

”Stockholm den 7 Novämber 1864

Efter som min resa blef till Stockholm med stora bekymmer så vill jag her med framföra min talan till söta Wän och bedja att du icke tänker något illa Warken om mig eller dig sjelf, för jag tänker icke något ont, för det jag reste på det här viset, det var dels för det man kunde undslippa en mängd förtret utaf syskon och gamla Lekkamerater, jag vet nog det är rysligt svårt och ledsamt för dig men du skall tro jag hafver stora bekymmer för din skuld, en liten förbön till dina föräldrar jag vill bedja utaf jertat, om Söta vän kunde få blifva hema öfver wintren tills jag kan koma mig före med litet, om söta vän Beder fader och moder så tycker jag de kan utaf jertat jelpa sin egen dotter, jag fällde flera tårar än Skref ord ner jag satte pännan på papper. Will söta Wän Svvara på det här så svvara med det allra första som ske kan och får jag icke äga dig så du svarar så då blifver min lifstid ej gamal, ingenting vidare för den gång utan jag får tacka för en god hällsa. Gud gifve dessa få men menta rader måtte träffa söta Wän vid Goda gåfva teknas af en uppriktig ungdomsvän.

Söta vän för glöm ej mig utan skrif 2 ord med det allra första om du lefver. Ursäkta för mitt slarf det var ledsamt men det skall nog bli Bättre om söta Wän vill hedra mig med några ord.

Min Adräss är Öfre Badstugegatan nr 48 på söder o nedre botten.

Teknas utaf Hjärtat din Wän Frans i Boet.”

Fjärde brevet

Det här brevet har varit svårt att tyda. Nedan skriver Frans om arbete på ljusfabriken i Stockholm dit han flyttat ????

”Stockholm den 23 November 1864.

Må Wäl söta Wän är min dagliga önskan. Jag fattar Pennan Ånyo uti den Aloida hand för att tacka och Besvara dina 2.ne Tjerkomne Bref som är Till mig med. Flera desutom Till

Syskon. Först får jag tacka gud för en god Hällsa gud gifver dessa få Rader. Träffa dig vid sama goda tillstånd jag Will Berätta för söta Wän jag hafver icke Arbetat änu för det är så ont efter Plattser så det kan ingen Tänka men jag bör kunde tjän lite nesta Weka på Jusfabriken der Syster Annastina är, det Betalar blott litet men öfver Wintren kan det ingen jellpa det är blott 1 R om dagen och det är som Betjänt till att Passa på Patron och bära Wed och Watten åt köket. Söta och Ällskade Wän du Will Weta Warföre jag bor. Så stor falskhet till dig tror söta Wen det var någon falskhet. Nejj Tvärttom då jag talade vid dig om måndags qvällen jag Wille det ej säga för tillfället, för det hadde Warit en Ryslig lidsnad både för söta Wän och mig. Det blef nog större bekymmer för dig sedan men jag tänkte intet till att Ryma som du Hadde Berömt mig för i Johans Bref, utan Blott Resa hit Till att undslippa förtret både Hema och utaf Lekkamerater, söta Wän jag Will Bedja om du Will Hedra mig med några ord, att du skrifver Sjelf eller din Broder Carl för tryggsdom. Will jag intet att de skall skrifna och utan påskrift skrif det till Anders så är du snell.

Tror söta Wen att den kärlek skulle utsläkna oss emellan, nejj mina ord äro som de voro talade os Hemelan. Tror söta wän att du skulle vara min narr. Varföre skulle du hafva för Tjent sådant. Tror söta wän att jag är så litet belemnad Både uti kunskap och samvete, att du inbillar dig att mishag dertill att den ena meniskan håller den andra för sin gäck, söta Wen skall tro jag tövar intet haft många glada stunder, sedan jag kom hit, förty jag tänker på dig för varge minut, du skall icke tro jag blifver fallsker, gudgifve, vi åter får Träffas Till wären med en Lika stor kärlek som förr. Anders och Ena de hafver intet sagt något för de Wiste ? före jag kom. Om Johan kan jag säga att kläder hafver han intet köpt men var snell och icke nemna att jag har sagt det.

Wa snäll och säg mig vad de Tycker hema och Utomkring låt ingen Weta af Brefva dom kan ni ha för eder sjelfva. Ingting vidare utan gud vore både med mig och dig. Teknas af en Trogen wän. Hällsa till dina föräldrar och bed dom att de icke är onda Warken på dig eller mig. Bed dom att de icke är elaka vid dig eller dina syskon de hafver intet sitt sett ungdomslig till onda fina kan hända är Sträng. Her fulljer Tusen Warma kyssar från en uppriktig Wän.

Fr Jonsson Skrif snart för jag väntar dagligen Skrif adräss till Anders”

Femte brevet

Aderton månader senare skrivs det sista brevet av Frans.

Det är mycket välskrivet. Nu finns ingen vän längre, inga varma kyssar, utan bara beskyllningar och undanflykter.

”Till Lysings Härads Wälloflige Tingsrätt!

Det mål till i dag mellan Tillda Sundblad å mig underteknad

får jag afgifva svaromål.

Nu kan jag intet veta vad hon vill mig. Jag har ju tagit mig åt och är dömd att betala uppfostran till ett Flickobarn som hon i sin fräcka oblygsamhet på bördat jag är fader till, men har hon Nyttjat Sanningen så har jag varit fri men troligen var Wist icke så gott för henne att träffa dän sanskyldige utan hon gorde försök å det Lyckades henne å Wad jag i min enfalldighet har medgifvet må jag stå för, nu tänker hon att jag är lika Lättvindig att Åtaga mig Äcktenksapslöfte och gå med till Presten men Härran bevara mig där för, och Intet kan jag förmoda att Sverges lag och stadgar nu är sådana att en Fräcker Kona med sitt eget och sin Söte Rådgifvares hopveklade Illfunder skall kunna bringa mig till Äcktenkskap, vartill jag både har sakt och nu säger nej kan honn styrka att jag i Laglig Ordning har genom handslag lofvat henne Äcktenkskap så må det bli mitt Öde ty om jag i min ungdomsyra har talat aller skrivit något Sött kan nog vara möjerligt ehuru jag det nu icke kan påminna mej utan bevisning och i vilket fall som Hälst så förnekar jag helt å Hället! samt önskar Slut i saken så att honn å Hännens Rådgifvare icke längre kann få Wigelera, samt Rättegångs Kostnad efter Wälloflige Häradsrättens Bepröfvande för min resa från och till Stockholm der jag är Bosatt.

Stockholm å Boet den 4 Maj 1866.

Fr. Jonsson”

Brevet/vitnesmålet från Mathilda Sundblads pappa Samuel Sundblad i Äng

”Till Äktenkskap mellan min dotter Johanna Mathilda och drängen Frans Jonson från Boet samtycker undertecknad med gillande af hennes derom vid Lysings Häradsrätt hörda talan. Äng i juli 1866. Samul Sundblad

Att Samuel Sundblad Egenhändigt underskrifvit sitt Namn intygas af och på en gång närvarande vittnen.

G. Jonson. J. G. Feuk”

Utdrag ur Lysings Häradsrätts domböcker 4 Maj 1866, Nr 60

”Parterne tillstädeskomo personligen vid opprop af det i domboken för sistl. ting under Nr 69 antecknade till denne rättegångsdag uppskjutna mål, emellan pigan Johanna Samuelsdotter Sundblad i Äng, *kde*, samt drängen Frans Jonsson från Boet, *sde*, om fullbordande af äktenksapslöfte.

Riktigheten af de vid sista tinget hörde vittnens berättelser kunde sdn väl icke förneka, men förklarade, att han ej mindes de omvittnade yttrandena, samt att han aldrig haft för afsigt att gifta sig med *kdn* eller derom gifvit henne löfte.”

Han hänvisade för övrigt till sitt brev till Lysings härads rättsrätt.

”Kdn ingaf och återopade tre till henne adresserade bref” – breven två, tre och fyra enligt ovan.

”*Svdn* erkände, att han skrivit och till *kdn* affärdat ofvan intagne, honom nu delgifne tre bref.

Parterne öfverlemnade målet i närvarande skick till pröfning, dervid *kdn* fordrade bifall till sitt påstående och äskade ersättning för rättegångsutgifterne samt *sdn* anhöll om del, emot lösen, af Rättens protokoll och utslag.”

Utslag

Alldenstund i målet förekommit: att *svdn* medelst bref dels den 5 Januari 1864 gifvit *kdn* en glödande kärleksförklaring med förfrågan, om icke hon ville för deras framtid med *sdn* ”dela lifvets mödor och såsom en huld maka blifva hans tröst och glädje” dels ock den 7 och 23 November 1864 i kärliga och uppmuntrande ord, dem han på ett ställe säger böra hållas såsom talade af himmelen, begärt undseende för och sökt förklara sin plötsliga afresa till Stockholm, föranledd, såsom han synes velat antyda, af den brydsamma och besvärliga ställning till syskon och lekkamrater, hvori han i följd af *kdns* yppade eller befarade hafvandeskap kommit, och uppmanat *kdn* ”göra förbön” hos hennes föräldrar, att hon finge stanna hemma öfver vintern, tills *svdn* ”kunde komma sig för med litet”; att vittnet Karolina Persdotter på Kalfhults ägor intygat, hvad *svdn* icke gittat förneka, att vid ett dansnöje i Bäck hösten före resan till Stockholm *svdn* förklarar sig aldrig vilja ”öfvergifva” *kdn* eller ”hafva någon annan”, emedan han i henne såg ”den vackraste flickan i hela Skogsbyggen”; samt att *svdn* erkänt sig vara fader till *kdns* den 26 Januari 1865 födda barn; fördenskull och då förstnämnda bref är aflåtet innan *svdn* häfdat kändan med hennes omförmälda barn, hvilket häfdande, i följd deraf och jemväl med afseende å öfrige i målet förekomne omständigheter, med fullt skäl kan antagas hafva skett under löfte om äktenkskap, dertill han å sin sida sedermera visat motvilja men *kdns* fader gifvit bifall; pröfvar *Hvn* jemlikt 3 kapitlet 10 § Giftermålsbalken lagligt förklara omförmälda löfte bevist och gällande samt *kdn* såsom *svdns* äkta hustru berättigad till de förmåner 5 kapitlet 1 § och 10 kapitlet 7 § nämnde balk bestämmer; om hvilket beslut underrättelse, enligt Kongl. Cirkulärbrefvet den 16 November 1841, ofördrojligen skall vederbörande presterskap meddelas.

Det åligger vid denna utgång svaranden att med fjorton r., utöfver hvad han förut förpligtats utgifva i sådant afseende, godtgöra *kdn* hennes rättegångsutgifter.”

Göte Andersson

En släktberättelse

Min farmor föddes 1889 i Sparsätra som ligger i Upplands län. Hon fick namnet Olga Matilda och var en så kallad oäkting. Hennes mamma Matilda Kristina jobbade som piga och blev med barn, med sonen i huset, vilket tystades ner. När det uppdagades fick hon genast flytta därifrån. Hon flyttade då hem till sin mor Carolina som bodde i Torpa utanför Kungsör. Stället hette Frösthult. Carolina var änka. Matilda Kristinas far hade dött redan 1878 i en ålder av 57 år. I kyrkböckerna står att han var soldat nr. 37 och beskrivs som ofärdig vid sin död.

När Matilda Kristina hade fött sin oäkta dotter, min farmor Olga Matilda flyttade hon till sin bror som bodde i St. Åby, också det i Torpa. Enligt kyrkböckerna kan det ha varit ett tidigare föräldrahem. Året är nu 1890. Jag har ingen uppgift om namn på brodern, ålder, eller om han hade någon egen familj. Ej heller om det fanns flera syskon.

1893 gifte Matilda Kristina sig med den sjutton år äldre Per Erik och de fick sex barn tillsammans, min farmors halvsyskon. Två av barnen dog före tre års ålder. Ett av barnen blev bara tre veckor. Min farmor Olga Matilda gifte sig med min farfar Karl Erik 1907 hon var då arton år och han var trettio år. Tillsammans fick de arton barn.

- Edit Matilda född 1905 utanför äktenskapet
- Erik Artur född 1908
- Märta Georgina född 1910
- Mary Carolina född 1911
- Carl Georg född 1913
- Alice Vilhelmina född 1915
- Erik Vilhelm född 1916
- Per Elov född 1919 han dog 1920 blev bara tio månader
- Aina Maria född 1920
- Sven Evert född 1921
- Vera Elisabet född 1922
- Gustaf Olov född 1923 min pappa
- Ingrid Viktoria född 1925
- Elin Kristina född 1927 hon dog 1928 endast sex mån. gammal
- Gunnar Ingemar född 1929
- Bengt Harry och Bror Henry tvillingar föddes 1931
- Kerstin Olivia född 1932 blev bara två dagar gammal

Det blev för mycket för min farmor när den sista lilla flickan dog, så hon hamnade på vilohem. En av hennes äldre döttrar Märta tog då hand om tvillingarna fast hon hade egen familj och egna barn.

Olga Matilda
* 1889 †1969

Min farfar var statare så familjen flyttade runt. En period var han på Lagersbergs säteri här i Eskilstuna. Sista tiden bodde familjen i Ärla, gården hette Agustalund. Min farfar dog 1945 och han blev 71 år. Jag har aldrig träffat honom eftersom han dog fyra år innan jag föddes. Sista åren bodde min farmor på Ärlagården. Hon dog 1969 i en ålder av 79 år samma år skulle hon ha fyllt 80 år. Jag var på hennes begravning, det var fullsatt i Ärla kyrka. Det berättades att hon var en mycket omtyckt person. Ingen av hennes barn finns idag kvar i livet.

Rose-Marie Forsén

Redaktionens tillägg, Göran Olofsson: Slankvecka var den vecka då statare fick vara lediga. De kunde under denna tid även byta jobb. Slankveckan skall inte förväxlas med semester för det var ingen betald ledighet. Slankveckan inträffade under sista veckan i oktober. Slankveckan fick sitt namn då den var oavlönad och man fick föda sig själv. Källa: Wikipedia.

Herrestads säteri. Foto: Åke Ellin nov. 2015

Faddrarna på Herrestad i Toresunds socken

När man forskar i gamla husförhörslängder finner man ibland avvikelser från de rutiner som prästerna då hade att följa i sina noteringar. Det här är historien om en sådan.

Den 8 augusti 1792 föddes, i Mälby Grind-stuga i Toresund, flickan Greta Elisabeth.

Föräldrar var:

Eric Ericsson och Anna Pehrsson.

Dopvittnen var:

Anders Jansson i Gesta Uppgård

Sonen Erik Eriksson i Mälby

Hustru Brita Pehrsson i Gesta Mellangård

Pigan Anna Pehrsson i Gesta Hage

1822 återfinns Greta Lisa Ersdotter vid Ulriksberg och där föder hon den 14 juli 1822 "oäckt" sonen Jan Petter. Hennes namn står på raden Moder men på raden för Fader finns inget namn, inte heller noteringen fader okänd, vilket var vanligt.

Dopvittnen var:

Spannmåls-handlaren Pehr Ericsson i Ulriksberg

Ånkan Greta Gustafsdotter i Edeby

Drängen Fredrik Pehrsson i Ulriksberg

Dotter Katrina Andersdotter i Kjällwreten

1829 är Greta Lisa Ersdotter piga på godset Herrestad i Toresunds socken. Där föder hon den 1 augusti ytterligare en son, Carl Gustaf.

I födelseboken finns inte heller där någon notering om vem som var barnets fader och inte heller någon notering om "oäkta." Vad som är intressant i födelseboken är antalet dopvittnen och deras sociala status:

Hr. Assessor A. Pripp

Enkefru Karin Grewesmühl

Hr. Postkamrer P. W. Pripp

Fru Grewesmühl, f. Pihter

Hr. Hovsekreterare J. G. Grewesmühl

Fru Charlotta Grewesmühl, f. Harlingson

Hr. Kaptenen och Riddaren C. G. Klingspor

Fru L. M. Pripp, f. Groht

Hr. Majoren C. M. Norlin,

Fru Marsieliez, f. Cöster

Hr. Bokhållare L. Groht

Fröken Fredrika Swinhufvud

Inom de högre klasserna var det vanligt med många dopvittnen eller faddrar,

Det sågs som en försäkring för att barnet skulle få sin försörjning och utbildning om någonting skulle hända föräldrarna innan barnet var vuxet.

Detta var troligen inte motivet för den uppslutning av ståndspersoner som förekom vid Carl Gustafs dop. Däremot kan man fundera över varför prästen vid den här födseln frångick sina rutiner beträffande noteringar i födelseboken, fanns där ett hänsynstagande till en fader som helst ville vara okänd?

Av Toresunds husförhörlängd för åren 1828-32 framgår att på Herrestad bodde:

Herr Assessor Aug. Wilh. Grewesmühl född 1789 i Stockholm, inflyttad 1827 från Ingby, med hustrun Agnes Sophie, f. Klingspor 1789 20/9 i Lerbo.

Assessorn och hans hustru var båda födda 1789 och fyllde följaktligen 40 år 1829, en utmärkt anledning till att bjuda hem släkt och vänner till födelsedagsfest på eftersommaren innan hustrun på hösten skulle föda sitt sjätte barn, dottern Agnes Catharina Charlotta.

Här kan förklaringen finnas till alla prominenta personers deltagande vid Carl Gustafs dop. Om detta var ett önskemål från värdfolket eller om det var en nyck av en välvilligt stämd samling gäster, det får vi aldrig veta.

På godset fanns 1831 bland tjänstefolket:

"Defl." pigan Greta Lisa Ersdotter och hennes son Jan Eric (!), han "går i skola."

"Defl."- deflorerad - betyder att kvinnan ifråga inte var jungfru, en slutsats som borde legat nära till hands eftersom hon redan hade fött en son, Jan Petter, när Carl Gustaf föddes!

Den här prästen har på annat ställe i husförhörlängden använt ordet "deflorate" i kolumnen för anmärkningar om en ung flicka. Han hade stenköll på sin hjord, prästen. Dock inte bättre än att han i husförhörlängden ändrat sonen Jan Petters namn från födelseboken till Jan Erik, troligen av rent slarv.

Greta Lisa flyttar 1832 med sina pojkar till Löfnäs när befallningmannen Eric Kvist flyttade därifrån till Mellanängen/ Ängs-stugan. Både Löfnäs och Mellanängen tillhörde Herrestad.

Greta Lisa och pojkarna flyttar till Löfnäs grindstuga 1833, därifrån till Norrsätra 1834 och till Hälltorp 1835, där noteras Jan Eric (Petter) som "ofärdig".

841 flyttar fam. till Harby, Jan Eric står som "ofärdig, fattig-hjon."

Greta Lisa Ersdotter avlider vid Harby 1846.

Sönerna hamnar då på skilda håll, äldste sonen Jan Erik (Petter) Jansson flyttar 1846 till Trädgårdstorp och 1848 till Gröndahl

- under Ulriksberg - där han bor i 11 år, varpå han 1859 flyttar till fattighuset, samma år som spannmålshandlaren änka avlider.

Möjligen finns där ett samband, kanske har han haft underhåll från spannmålshandlar-familjen? Kände änkan ett ansvar för Jan eftersom maken var dopvittne/fadder för barnet 1822?

Det kan också vara en slump att årtalen sammanfaller.

Vid inskrivningen i ny husförhörlängd 1861 av den nye prästen heter äldste sonen fortfarande Jan Erik men senare

är Erik överstruket och ersatt med Petter, där finns också en notering "N.G. 1866 14/10 1828 fr. Gamla infl. å Domboken." Så fick han till slut tillbaka sitt riktiga dopnamn!

Yngste sonen, han med de många prominenta dopvittnena, Carl Gustaf Jansson, har nu också han fått ett efternamn.

Han flyttar 1846 som 17-årig till Gesta 2, vidare till Torsenshuvud (Toresunds-huvud) 1847 som dräng, 1848 till Kelltorp, 1850 till Norrsätra och 1852 till D --- (oläsligt namn).

Där tar han som "Rekreuten" nr. 969, Carl Gustaf Wester, ut lysning 1852 och gifter sig med pigan i Fogelsång, Ulrika Charlotta Ersdotter, f. 1828.

Hon har "sin faders skriftliga tillstånd", han har "Comp. Chefens tillstånd" till giftermålet, allt enligt den tidens bestämmelser. 1890 återfinns f. soldaten Karl Gustaf Jansson Wester med hustrun Ulrika Charlotta boende i gården nr. 70 i Mariefred.

I början av 1800-talet bodde vid Wansta (Vannesta), Toresund, sockenskomakaren Lars Lönn med hustrun Katarina Jansson. De fick 1821 28/3 en dotter som döptes till Klara, modern var då 25 år. Faddrar vid dopet var

Bonden Carl Svensson i Äglöht

Hustru Anna Andersson i Wansta Nergård

Sonen Jan P. Jansson "

Pigan M. Lönn i Giresta Mellangård

De får 1822 22/12 sonen Johan Christian.

1827 bor familjen i Räfsnäs Kvarnstuga där mannen står som dräng. Samma år får de dottern Matilda född 1827 14/6. Sonen August föds 1829 10/1 och 1831 3/10 dottern Mathilda Carolina.

Klara Lönn är piga vid torpet Kölnaren på Överselö när hon får en dotter, Catharina Charlotta, född 1842 22/3, som skrivs som oäkta i Toresunds födelsebok i vilken socken barnet föddes och döptes.

1845 flyttar hon från Överselö till Bispgrund, som då tillhörde Aspö socken. Vid inflyttningen till Aspö skriver prästen "har haft 2:ne oägta barn som döda äro."

Hon flyttar 1846 vidare till Vadholm, Nergården, Aspö socken och 1847 till Vadholm nr. 4, Krongården.

1848 flyttar hon till Janslunda, Överselö, tillsammans med drängen August Blomqvist, född 1824 18/10 i Sparsätra, och deras dotter Sofia Amalia, född 1848 19/3 i Aspö. August skrivs som statdräng.

1850 flyttar familjen Blomqvist från Janslunda till Stenby på Toresund.

Sture Appelblom

Det var en dag i juli.....

När det som från början var ett förflutet ord blev till verklighet.

Vid en kaffepaus på en bänk, på en kyrkogård i Eskilstuna satt ett gäng glada gravsten-sinventerare. Årets uppdateringar inom kommunen hade påbörjats.

– Vad ska vi göra se'n när det här är klart?

Mona i gruppen med rötter i de djupa, mörka skogarna i Småland, – där finns det gott om stenar stora som små på många ställen.

Fröet var sått, och att förena nytta med nöje är ju aldrig fel. Årets semestertripp för några i gruppen var säkrad.

Inger styrde oss tryggt och säkert de c:a 45 milen till Stenbrohult i Älmhults socken. Varmt och hjärtligt mottagna blev vi på plats av Monas syster Ingrid med familj som även ordnat boende åt oss entusiaster. Tack snälla för det, samt jättegod mat och dryck.

Carl von Linnés föräldrars grav. Foto: Gerd Niedergesäss 2015

Nästa dag var det så dags.

Upp tidigt, frukost och så iväg till kyrkogården. Den var STOR och gravarna MÅNGA. Svårästa texter på gamla gravar tog Mona och systemen Ingrid hand om liksom Monas man Jan. Tre av oss fotograferade klick, klick, klick men inte helt utan problem förstås.

– Min kamera vill inte mer – minneskortet fullt – jag har slut på batteriet trots att jag redan bytt en gång – jag har tvingats fota med mobilen varvat med kameran (som jag antar gick varm). Janne fick hämta sin kamera för att hjälpa till. Till slut efter fem effektiva intensiva timmar var det klart. Nu finns närmare 3.000 personer i 1.250 gravar från Stenbrohult sökbara i Databasen.

Lite kulturella inslag måste det ju också bli. Lunchen intogs (jodå vi tog oss tid att äta) vid bygdens son Carl von Linnés barndomshem Råshult och dess vackra trädgårdar.

Hans föräldrars grav är en av de många vackra pampiga stenar vi fotade.

Hemåt dag tre. Att nästan halva veckopengen gick åt, vad gör väl det, en fantastiskt bra investering för såväl kropp som själ. Tack alla ni som var med på färden och till Ingrid o Mona som gjorde det möjligt att genomföra detta och inte minst till vår duktiga chaufför.

Gerd Niedergesäss

Släktforskarkryssning

Våren 2015 deltog vi i en släktforskarkryssning arrangerad av föreningen DIS Filbyter.

Det var en mycket trevlig upplevelse med givande gemenskap med andra släktforskare, intressanta föredrag, måltider med god mat och fortsatt trivsamt samvaro.

Inledningsvis berättade Christopher O'Reagan medryckande om sitt 1700-tal och därefter följde föredrag om vad man kan hitta i landsarkiven, DNA-forskning, kartforskning, radio-programmet Släktband m m.

Historien upprepar sig

Det blir en ny kryssning i DIS Filbyters och Silja Lines regi i april 2016.

Mer information hittar man på DIS Filbyters hemsida www.dis-filbyter.se

Det vore roligt att få se fler ESSFare på kryssningen men notera att den inte sker i ESSF's regi utan anmälan ska göras individuellt hos Silja Line.

Gunilla Thörne och Kerstin Nilsson

Foto: Sten-Olof Hortlund 2015

Sjalen

Det var i april månad 1916. Vårsolen hade gjort all avverkning i skogen omöjlig. Frans Vikberg (vår morfar) fick avbryta "drivningen" i den avlägsna storskogen och återvända till hemmet, där hustru och sju barn väntade.

Hemgården låg i Åsele (Visttjärn) Piteå socken. Trots hemlängtan var det med sorgset sinne han styrde den vintertränade hästen mot hemmet. Ett tryck över bröstet och sinande krafter gjorde honom orolig och nedstämd. Hade han drabbats av TBC?

Snart efter hemkomsten blev han tvungen att "söka läkare" i Piteå stad. Läkarutlåtandet gav honom dessvärre inga större förhoppningar, utan det som väntade runt hörnet var den fruktade TBC:n och en trolig död.

Innan han återvände från Piteå besökte han några affärer och gjorde en del inköp. Dyster och med tunga steg styrde han stegen den sju mil långa färden hem till Åsele.

I hemmet väntade hustrun Matilda (Tilda vår mormor), de sju barnen där vår mor Gunnhild (Gunnel) 1 år gammal var den yngsta.

Inhysta i bagarstugan bodde hans egna föräldrar August och Elisabet Vikberg bördiga från Svarttjärn Sorsele socken. Det var ett välbärgat hem med stora skogar i orörd natur med fullt av vilt. I sjöarna runt omkring fanns gott om fisk. Ladugården rymde fem kor och ett antal smådjur. I stallet fanns två hästar där stoet snart skulle föla.

Det gick således ingen nöd på familjen Vikberg i Åsele, men ändå var stämningen dystert i stugan när Frans återkom från Piteå.

Sedan barnen lagt sig hade Frans och Tilda ett långt smärtfyllt samtal, långt från livsglädje och framtidshopp. Vad som väntade visste bägge två och inom kort skulle Tilda bli ensam att ta ansvar för den stora familjen.

Det blev sent den kvällen och många tårar fälldes innan tröttheten tog överhand. Då först tog Frans fram de paket han hade inhandlat vid sitt läkarbesök i Piteå. Det var ett svart klänningstyg, en svart sidensjal och en mörkgrön brosch, allt i syfte att bäras vid hans begravning.

Det var inte någon lång vila de fick den natten, men livet måste trots allt gå vidare för Tilda och deras barn. Under några dagar höll Frans till uppe i logen där han tillverkade sin egen likkista, och några veckor senare avled han endast trettionio år gammal.

Det var hårda tider som väntade mormor Tilda. Inga sociala skyddsnet eller fallskärmar fanns det att luta sig mot, utan det var den egna muskelstyrkan och uthålligheten som var enda hjälpen.

Arbetsdagarna blev långa och påfrestande. Den enda vuxenhjälpen var hennes svärföräldrar August och Elisabet men de hade kommit till åren och mer än muntlig rådgivning kunde de inte bidra med.

Våren 1921 gick de båda gamlingarna bort. 1918 dog Filip endast tolv år gammal.

Då beslöt Tilda att sälja hemmanet i Visttjärn och flytta hem till Visträsk (nuvarande Visträsk by) sin egen födelseort. Köparen var ett skogsbolag från Skellefteå. En bidragande orsak till försäljningen var att barnens förmyndare Albin

Vikberg hennes sväger krävde att barnen skulle få ut sitt arv. I väntan på betalningen för hemmanet gjorde hon sig beredd att flytta med barn, bohag och kreatur. Men tiden gick och någon ersättning inkom inte från skogsbolaget. En varm julidag anlände en finklädad främmande man till Vistjärn. Han presenterade sig som advokat från Piteå och ärendet var av helt privat karaktär. Han berättade att han i sina kontakter med den stora världen fått uppgifter som tydde på att skogsbolaget fått betalningssvårigheter och inom kort skulle gå i konkurs. Resultatet skulle bli att Tilda förlorade sitt hemman utan att få ut ett enda öre.

Man kan här tala om att nyheten slog ner som en bomb. Vad gör då en trettioårig sjubarnsmor med några års skolgång, utan juridisk skolning och erfarenhet? Kvinnans ställning var heller inte den starkaste i början på nittonhundratalet. Kvinna fick rösträtt 1921 och som motpart i en domstolsrättegång var utsikterna inte de bästa. Advokaten lovade att bistå Tilda vid en domstolsprocess och hon accepterade erbjudandet och lämnade därmed sitt öde i den främmande mannens händer. Det var inte mycket att välja på. Ett par års skolgång där katekesens religiösa budskap var huvudämnet. Resultatet blev att vår mormor Tilda fick hela köpeskillingen och den överhängande katastrofen fick en lycklig utgång. Vår mor

Gunhild (Gunnel) sa att han advokaten fick bra betalt. Arvet kunde därmed fördelas mellan de sju barnen och vår mormor. Barnen erhöll hälften av arvet och Tilda den andra hälften. Vår mor berättar att var och ett av barnen fick ut sju tusen kronor. En icke oansenlig summa pengar på den tiden. En snabb summering ger till resultat att tillgångarna bör ha uppgått till minst 100 000 kr!

Här slutar nu historien om sjalen som nu är i Maj Åströms ägo (Sten Olofs dotter). Sjalen som vår mormor Tilda fick av sin man Frans (vår morfar) inför hans begravning. Sjalen har tidigare varit i Maj Vikbergs ägo (vår kusin, dotter till Sten vår morbror).

När vi var i Stockholm (Nisse och Sten Olof) på en släktresa överlämnade Maj Vikberg (gift Kalmkvist) sjalen till Sten Olof med önskan att den skulle överlämnas till hans dotter Maj.

Vår önskan är nu att du Maj Åström skall ta hand om sjalen och se till att den blir kvar i släktens ägo. Ty den här sjalen är det enda föremål som påminner oss om vår morfar som vi aldrig fick uppleva.

Text: Nils och Sten Olof Hortlund
Insänt av Runar Hortlund

Järnbruken i Sörmland, smeder kanoner och kvinnliga patroner...

...var temat för en mycket givande och uppskattad föreläsning i Contrast den 3 november. Föreläsare var Sonia Holz, redaktör för Smedforskaren, som vet det mesta om järnbruk och smeder. Smeder är förstås av särskilt intresse för många medlemmar i vår förening. Åtskilliga har säkert anor som varit verksamma i denna näring som varit och är av stor betydelse för Sverige och som satt Eskilstuna på kartan som Sméstan.

Sonias föreläsning täckte hela fältet från järnhanterings början och utveckling till levnads- och arbetsförhållandena för smederna, deras anställda och familjer. Järnet har tagit en stor plats i landskapets näringsliv. Det har här funnits inte mindre än 58 järnbruk. Sörmland kunde i mitten av 1600-talet ståta med två styckebruk och 16 masugnar.

Mindre känt är nog att kvinnliga brukspatroner efter deras mäns bortgång framgångsrikt ledde verksamheten vid flera bruk och smedjor. Sonia Holz uppmärksammade även den betydelsefulla roll som smedhustrurna hade med ansvar för ett stort hushåll med lärningar och gesäller, boskap och trädgårdstärpa.

I pausen studerade åhörarna intressant litteratur.

Foto: Christer Ståbl

Föreningen fick som gåva av Sonia Holz den av Föreningen för smedsläktforskning (FFS) utgivna Svenska smedsläkter. Den finns nu i biblioteket i lokalen i Eskilstuna liksom boken Järnbruk i Södermanland, även den publicerad av FFS. En smeddatbas, Smed9, finns att köpa på USB-minne.

Rolf Lagell

En släktforskares "julafton"

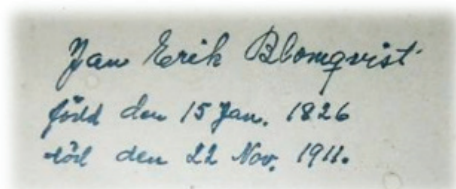
Vid ett besök hos min moster och morbror, för cirka 10 år sedan upplevde jag något spännande som släktforskare. Vi hade pratat om släkten och om tiden i Fläckebo, Västmanlands län, samt tittat på kort. Helt plötslig säger min morbror "har du sett vad det är som finns på vinden". Jag förstod ingenting eller vad han syftade på, men vi gick upp till vinden och morbror plockade fram en gammal trasig kartong från en hylla. När han lättade på locket fick jag se att innehållet var täckt med silkespapper. Morbror konstaterade att han hade hittat vad vi sökte och sa att vi går ner i lägenheten och tittar på innehållet.

I deras bostad fick jag för första gången se de gamla och märkliga fotona som dock var i ett dåligt skick. Jag insåg snart att detta var ett fynd och det visade sig efteråt att det var en äldre släkting till oss och hans två barnbarn. Det blev en viktig pusselbit i min släktforskning. Jag frågade sedan vi studerat innehållet om jag fick ta hem dem och se om de går att åtgärda dem till ett bättre skick. Det fick jag.

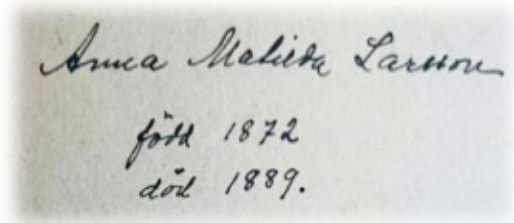
Fyndet från vinden

Jag började med att studera fotot med mannen på bilden och kunde snart konstatera att det var min mormors morfar, förre brukaren, som var född 1826, Fläckebo, Västmanlands län (U). Död den 22 nov 1911 i Fläckebo. Dödsorsak: Ålderssvaghet.

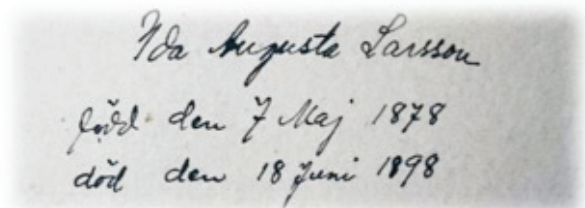

Fotot var sargat i kanten men själva porträttet var utan allvarliga skador. På baksidan finns beviset på mannens identitet.

Vilka var flickorna på det andra fotot undrade vi sen och på baksidan finns även här svaret.

Anna Matilda var äldst och född 1872 i Hällsjö Fläckebo Västmanlands län. Hon var dotter till landsbondsonen August Larsson och hans hustru Anna Stina Blomqvist. De hade varit gifta 1 år när de fick Anna Matilda. Hon dog den 25 juli 1899 i Öster Vrenninge. Anna Matilda blev 17 år och 10 dagar.

Ida Augusta föddes den 7 maj och döptes 12 Maj 1878. Föräldrar var Hemmansbrukaren August Larsson och dess hustru Anna Stina Blomqvist från Öster Vrenninge. Ida Augusta dog den 25 juli 1889 klockan 10 på förmiddagen och begravd den 30 samma månad. Ida Augusta blev 20 år, 1 månad 11 dagar.

Anna Matilda och Ida Augusta var likaledes min mormors systrar och båda flickorna dog unga av lungsot (tuberkulos). För att få mer kunskap om bilderna frågade jag några släktforskare om hur och var jag kunde restaurera dessa fotografier men jag fick inga som helst förslag. Jag vill ju också veta vad för sorts "fotografier" det är? Till slut insåg jag att det var enklast att retuschera bilderna genom att fotografera av dem och i ett fotoprogram eliminera skador och missfärgningar. Långt senare fick jag dock kunskap om att det skulle kunna vara en metod som gick under namnet daguerreotypin. Jag har dock inte kunnat verifiera detta.

Jag kunde med ovan nedtecknade uppgifter även konstatera att bilderna är skapade före år 1890.

Daguerreotypin

1839 uppfann fransmannen Louis Jacques Mandé Daguerre en metod som kom att bli föregångaren till dagens fotografi, daguerreotypin. Genom att göra en försilvrad kopparplåt känslig med jod och exponera den i en kamera obscura (en föregångare till dagens kamera) kunde han skapa en negativ bild som framträdde som positiv då den betraktades ur en viss synvinkel. Bilden framkallades i kvicksilverånga. Metoden brukades fram till 1860-talet. Källa: Tekniska Museet Stockholm.

Dessa två foton utgör bara en del av min mors släkts samling av foton som utgör en stor tillgång i min släktforskning.

Att få öppna ett paket innehållande "bilder" av släktingar som visar hur de såg ut för nästan 120 år sedan var som att öppna en efterlängtat julklapp. Är det någon som har kunskap om denna metod att framställa bilder så tveka inte att höra av er till mig eller redaktionen.

Göran Olofsson

Resa till Stadsarkivet i Stockholm

En vacker höstdag i slutet av oktober reste ett stort glatt forskargäng till Stadsarkivet i Stockholm. Väl framme tog en av arkivets arkivarer mot oss. Hon berättade om Stadsarkivet, vilka handlingar som finns samt guidade oss runt. I visningsrummet fick vi bland annat se polisrapporter, domböcker, sjukjournaler och handlingar från Allmänna Barnhuset. Av kända personer fick vi se Herman Görings sjukjournal och Greta Garbos födselsjournal. Därefter var det fritt fram för egen forskning.

Eva Vajstedt

Efterlysning från valberedningen

För föreningens fortsatta existens söker nu valberedningen flera ledarmöten till vår styrelse. Några av våra hängivna ledamöter lämnar styrelsen och ska ersättas av nya representanter. Vi söker kassör, revisorer och fler som kan och vill arbeta för föreningen.

Det finns många intressanta och trevliga uppgifter för den som inte tidigare har deltagit i föreningens arbete och möjligheten finns att skolas in i arbetet tillsammans med erfarna ledamöter. Flera av uppgifterna är också fördelade i arbetslag vilket underlättar och gör jobbet roligare. Hör av er!

Tacksam för svar till valberedningens representanter enligt nedan.

Göran Olofsson 070-336 36 89
Ulla-Britt Svensson 073-652 98 28

Anmälan till vårens kurser

För information om vårens kurser hänvisas till vår hemsida, www.essf.se.

Anmälan till kurserna görs via någon av nedanstående kontakter

- ESSFs webbformulär på hemsidan
- ABF i Eskilstuna, 016 - 16 67 09
- Studieförbundet i Norra Sörmland, 010 -199 23 20
- Eskilstuna Senioruniversitet, 016 - 10 04 89

Kalendarium våren 2016

OBS! För aktuell information se vår hemsida <http://www.essf.se/kalendarium/>

Öppettider					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	
11 maj 2016	Onsdag	18:00-21:00	Sista öppetdag	Lokalen Strängnäs	
12 maj 2016	Torsdag	13:00-18:00	Sista öppetdag	Lokalen Eskilstuna	

Tematräffar					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	Ansvariga
02 feb 2016	Tisdag	13:00-15:00	Disgen*	Lokalen Eskilstuna	Runar Hortlund
02 feb 2016	Tisdag	18:00-20:00	Tydning av handskrift	Lokalen Strängnäs	Gunilla Thörne - Ingela Fångström
04 feb 2016	Torsdag	14:00-16:00	Tydning av handskrift	Lokalen Eskilstuna	Margareta Arendt - Birgit Lundberg
11 feb 2016	Torsdag	14:00-16:00	Kartor	Lokalen Eskilstuna	Kenneth Engvall
18 feb 2016	Torsdag	14:00-16:00	Min Släkt	Lokalen Eskilstuna	Jan Netzel
23 feb 2016	Tisdag	13:00-15:00	Soldatforskning	Lokalen Eskilstuna	Kjell Ivarsson
25 feb 2016	Torsdag	14:00-16:00	Tydning av handskrift	Lokalen Eskilstuna	Margareta Arendt - Birgit Lundberg
01 mar 2016	Tisdag	13:00-15:00	Disgen*	Lokalen Eskilstuna	Runar Hortlund
01 mar 2016	Tisdag	18:00-20:00	Soldatforskning	Lokalen Strängnäs	Kjell Ivarsson
10 mar 2016	Torsdag	14:00-16:00	Min Släkt	Lokalen Eskilstuna	Jan Netzel
17 mar 2016	Torsdag	14:00-16:00	Emigranter till Amerika	Lokalen Eskilstuna	Britt-Marie Andersson
22 mar 2016	Tisdag	18:00-20:00	Emigranter till Amerika	Lokalen Strängnäs	Britt-Marie Andersson
29 mar 2016	Tisdag	13:00-15:00	Disgen*	Lokalen Eskilstuna	Runar Hortlund
31 mar 2016	Torsdag	14:00-16:00	Tydning av handskrift	Lokalen Eskilstuna	Margareta Arendt - Birgit Lundberg
12 apr 2016	Tisdag	18:00-20:00	Kartor	Lokalen Strängnäs	Kenneth Engvall

* R Hortlund på plats även andra tisdagar 13:00-15:00

Föredrag					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	Föredragshållare
09 feb 2016	Tisdag	18:30-20:00	Järnbruken i Sörmland, smeder-kanoner-kvinnliga personer-ett vinnande koncept	Multeum Strängnäs	Sonia Holz, redaktör för Smedforskaren, Föreningen för Smedsläktsforskning
08 mar 2016	Tisdag	18:30-20:00	Vägarnas tusenåriga historia	Contrast Eskilstuna	Jan Moberg, författare från Nyköping, tidigare anställd vid Vägverket
15 mar 2016	Tisdag	18:30-20:00	Kampen mot smuts, epidemier och kvacksalvare - om provinsialläkarnas arbete under 1800-talet i Sverige	Multeum Strängnäs	Calle Lindström, släktforskare och föreläsare från Lindesberg
05 apr 2016	Tisdag	18:30-20:00	Kanonvägen	Contrast Eskilstuna	Kenneth Engvall

Övriga aktiviteter					
Dag	Veckodag	Klockan	Aktivitet	Plats	
16 feb 2016	Tisdag	18:00-20:00	Berättarkväll	Lokalen Strängnäs	
27 feb 2016	Lördag	13.00	Årsmöte + Föredrag	Seniorcentrum Eskilstuna	Göran Källgården - Gustav Bok 3
08 mar 2016	Tisdag	18:00-20:00	Berättarkväll	Lokalen Strängnäs	
19 apr 2016	Tisdag	18:00-20:00	Berättarkväll	Lokalen Strängnäs	
10 maj 2016	Tisdag	Heldag	Uppsala landsarkiv	Bussresa	Aktivitetsgruppen

Kontaktpersoner:

Strängnäs Ingela Fångström ingela.fangstrom@hotmail.com eller 070-494 35 31
 Eskilstuna Rolf Lagell ullro.lagell@telia.com eller 073-585 49 15

B

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med nya adressen på baksidan till:
ESSF, Dambergsgatan 1, 633 41 Eskilstuna

ÅRSMÖTE

Lördagen den 27 februari kl. 13.00

Plats: Seniorcentrum Eskilstuna (ingång från Alva Myrdals gata)

Mötet börjar med föredrag av Göran Källgården

- Tredje boken om Gustaf

Kaffe/te med bröd serveras i pausen mellan

föredraget och årsmötesförhandlingarna.

Förhandsanmälan behövs ej, men kom i god tid.

Hjärtligt välkommen hälsar

styrelsen för Eskilstuna – Strängnäs Släktforskarförening

Eskilstuna - Strängnäs

Släktforskarförening

Förslag till dagordning för årsmötet 2016-02-27

1. Årsmötets öppnande
2. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet
3. Godkännande av dagordning
4. Val av justerare, tillika rösträknare
5. Fastställande av röstlängd
6. Fråga om årsmötet blivit stadgeenligt utlyst
7. Verksamhetsberättelse 2015
8. Ekonomisk berättelse 2015
9. Revisorernas berättelse
10. Fastställande av resultat- och balansräkning
11. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen ledamöter
12. Verksamhetsplan och budget för 2016
13. Val av
 - a. Ordförande på 1år
 - b. Kassör fyllnadsval 1 år
 - c. Sekreterare på 2 år
 - d. Styrelseledamöter 2 st på 2 år
 - e. Revisorer 1 st ordinarie och 1 st suppleant på 2 år
 - f. Valberedning 1 st ordinarie och 1 st suppleant på 2 år
14. Fråga om omedelbar justering av punkt 11 och 12.
15. Övriga frågor
16. Mötets avslutning

Under punkt 10 och 11 får styrelsen inte delta.